

Møte onsdag den 6. juni kl. 10President: **K i r s t i K o l l e G r ø n d a h l****D a g s o r d e n** (nr. 96):

1. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentant Magnhild Meltveit Kleppa om at den bygnings- og tomtmasse Posten BA legger ut for salg, kan nyttes til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen
(Innst. S. nr. 265 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:80 (2000-2001))
2. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg og Per Roar Bredvold om instruks for vedlikehold av statlig eide bygninger, samt skille forvalter- og brukerrollen for alle statlige eiendommer
(Innst. S. nr. 266 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:85 (2000-2001))
3. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer av medlemskap i Statens Pensjonskasse
(Innst. S. nr. 286 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 50 (2000-2001))
4. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik og John I. Alvheim om endring i pensjonstrygden for fiskere slik at fisker som blir uføretrygdet før fylte 60 år får tilbake innbetalt premie til pensjonstrygden for fiskere
(Innst. S. nr. 292 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:101 (2000-2001))
5. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentant Randi Karlstrøm om bortfall av samordning av fiskerpensjonen ved uførhet for fiskere under 60 år
(Innst. S. nr. 293 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:106 (2000-2001))
6. Referat

*Minnetale over tidligere stortingsrepresentant
Knut Andreas Saron Myrstad***Presidenten:** Ærede medrepresentanter!

Tidligere stortingsrepresentant Knut Andreas Saron Myrstad er død, 87 år gammel.

Knut Myrstad ble født i Selje 2. desember 1913. Mesteparten av sitt yrkesaktive liv arbeidet han for og i Indremisjonen. Etter fullført bibelskole startet han i 1934 som ungdomssekretær i Nordfjord Indremisjon. Senere ble han kretssekretær i samme indremisjonskrets. En tid var han også folkeskolelærer, og i noen år lærer ved Indremisjonens bibelskole i Oslo. Myrstad var en skattet forkynner og medarbeider, og ble benyttet i en rekke sammenhenger.

Myrstad kom inn i lokalpolitikken i 1949 som medlem av Selje skolestyre, hvor han senere ble nestformann

og formann. Han satt også i andre lokale nemnder og styrever.

Myrstad ble innvalgt på Stortinget i 1965 som representant for Kristelig Folkeparti fra Sogn og Fjordane. Her hadde han sitt virke i 12 år. I sin første periode var han medlem av protokollkomiteen, mens han fra 1969 til 1977 var medlem av landbrukskomiteen. Han var særlig opptatt av distriktspolitiske og samferdselspolitiske spørsmål, men hans bakgrunn og vurderingsevne gjorde at man alltid lyttet til hans synspunkter uansett saksområde. Myrstad hadde en lun og vennlig omgangsform, og fikk mange gode venner i alle partigruppene i Stortinget.

Myrstad brukte mye av sin arbeidstid på å bistå enkeltmennesker, bedrifter og institusjoner med å løse problemer og oppgaver. Talløse var derfor hans henvendelser til departementene og andre statlige institusjoner. Han kombinerte det praktiske og det jordnære med en solid kristen idépolitisk grunnholdning. Han var en dyktig representant for Kristelig Folkeparti og for sitt fylke.

Knut Myrstad fikk også verv i Kristelig Folkepartis organisasjon og var bl.a. medlem av partiets landsstyre. Under forhandlingene forut for dannelsen av Korvald-regjeringen i 1972 var Myrstad medlem av partiets forhandlingsdelegasjon. Dette var et uttrykk for den posisjonen han hadde i Kristelig Folkeparti.

Vi minnes Knut Myrstad og lyser fred over hans minne.

Representantene påhørte stående presidentens minnetale.

Presidenten: Før sakene på dagens kart tas opp til behandling, vil presidenten foreslå at formiddagens møte – om nødvendig – fortsetter utover den reglementsmessige tid, kl. 15.00, til dagens kart er ferdigbehandlet. – Ingen innvendinger er kommet mot dette forslaget, og det er vedtatt.

S a k n r . 1

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentant Magnhild Meltveit Kleppa om at den bygnings- og tomtmasse Posten BA legger ut for salg, kan nyttes til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen (Innst. S. nr. 265 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:80 (2000-2001))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 40 minutter, og at taletiden blir fordelt med 5 minutter på hver gruppe.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikkordskifte etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, har en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Shahbaz Tariq (A) (ordfører for saken): Forslagsstileren viser til nedleggelse av postkontorer og at flere av

disse eiendommene skal selges. Videre presiserer forslagsstilleren at flere av de posteieendommene som skal selges, har en sentral beliggenhet i byer og tettsteder og vil egne seg godt til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen.

Forslagsstilleren beskriver riktignok at for å kunne etablere rimelige boliger for ungdommer i etableringsfasen er mangel på egnede og rimelige tomter en stor hindring, både i de store byene og tettstedene.

Posten BA er et særlovsselskap, der samferdselsstatsråden som generalforsamling ivaretar statens eierrolle i selskapet. Styret for Posten BA har det økonomiske ansvaret for selskapets virksomhet, og har ansvaret for at de tjenester som ytes, gir et positivt bidrag til Posten BAs økonomi. Derfor ser flertallet i komiteen det som naturlig at dette også gjelder håndtering av selskapets eiendeler, som tomter og bygningsmasse.

Posten opererer i stor grad i et konkurransemarked. Flertallet i komiteen har som en konsekvens av denne konkurransen forståelse for at Posten BA ikke kan pålegges å subsidiere eventuelle kjøpere av Posten BAs eiendommer. Det betyr at Posten ved salg av eiendommer må legge forretningsmessige vilkår til grunn. For øvrig viser jeg til kommunal- og regionalministerens svar på spørsmål nr. 273, fra stortingsrepresentanten Meltveit Kleppa, jf. Dokument nr. 15:21 for 2000-2001, der det går fram at Posten er positiv til å bidra slik at frigjorte eiendommer kan nyttes til boliger for unge så lenge dette er forenlig med Postens forretningsmessige interesser. Videre ble det opplyst at Posten BA på eget initiativ vil gjøre kjent for de berørte kommuner hvilke eiendommer som vil bli lagt ut for salg.

Arbeiderpartiet mener at spørsmål om hvorvidt den enkelte eiendom som blir lagt ut for salg, egner seg for ombygging til boliger, må bero på et lokalt og konkret skjønn. For de eiendommer hvor en slik ombygging fremstår som hensiktsmessig, praktisk og økonomisk, vil slike søknader på vanlig måte kunne få prioritet innenfor Husbankens låne- og tilskuddsordninger til slike formål. En slik fremgangsmåte er også i tråd med den fastsatte ansvars- og rolledeling i boligpolitikken mellom stat, kommuner og privat sektor.

Utradisjonelle løsninger, slik som Senterpartiet foreslår her, er veldig positive, men en helhetlig vurdering tilsier at salg av Posten BAs bygnings- og tomtmasse slik forslagsstilleren foreslår, ikke lar seg gjennomføre. Derfor foreslår flertallet i komiteen å avvise Dokument nr. 8:80-forslaget fra stortingsrepresentanten Magnhild Meltveit Kleppa om at den bygnings- og tomtmasse Posten BA legger ut for salg, kan nyttes til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen.

Per Roar Bredvold (Frp): Tiden går, og samfunnsutviklingen skjer fortløpende. Med i denne er også Posten, hvor man bl.a. ser på hva man eier, og om man nødvendigvis må eie dette for at Postens virksomhet skal fungere. Mange ekspedisjonskontorer, altså postkontorer, rasjonaliseres bort, eller man går over til post i butikker. Dette er for øvrig en overgang som ser ut til å ha

fungert mye bedre enn det som var forventet av de største skeptikerne. Posten ønsker også å selge fordi deres bygningsmasse er for stor i forhold til behovet, og ønsker å leie tilbake det de har behov for. For f.eks. Hamar postkontor utgjør dette ca. 10 pst. av bygningsmassen, og for Elverum postkontor 15-20 pst. av den totale bygningsmasse. Dermed får de en mer effektiv og kostnadsbesparende drift. Samtidig får man frigjort en betydelig kapital, da Postens bygninger ofte er sentrale forretningsbygg som mange kan være interessert i å kjøpe for å utvikle videre.

Når det gjelder det konkrete forslag om å legge denne bygningsmassen ut til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen, vil ikke Fremskrittspartiet være med på en slik løsning, da Posten må og bør legge disse bygningene ut for salg på forretningsmessige vilkår for å skaffe kapital til sin kjernevirksomhet.

At man kan ha et ønske om at noen av de ca. 72 bygg som er varslet skal selges, blir kjøpt til dette formålet, er greit, men å bestemme dette politisk er feil. Ofte er dette også bygninger som både bygningsmessig og ut fra sin plassering best egner seg til fortsatt forretningsdrift, og ikke best til boliger.

Ellers tok jeg i dag en telefon til det firmaet som skal selge fire posteieendommer i Hedmark fylke. Dette gjelder eiendommer i Hamar, Tynset, Rena og Elverum, hvor man forventer en salgssum på nærmere 60 mill. kr på de to største. Representanten for firmaet kunne fortelle om en stor interesse for eiendommene. Det som gjorde ham noe forbauset, var at saken skulle opp i Stortinget i dag, og at hans budfrist var 15. juni d.å., dvs. om en drøy uke.

Anne Enger Lahnstein (Sp): La meg først si at jeg synes det er synd at dette forslaget blir avvist på et såpass formalistisk grunnlag som det som fremkommer av innstillingen. Det er jo et anliggende som alle i denne sal bør dele, at vi bør prøve å sikre unge i etableringsfasen tilgang til billigere boliger og nok boliger. Forslagets intensjon er jo nettopp å gjøre det. For som det ble nevnt her i stad, er det altså 72 sentrale eiendommer som Posten BA nå legger ut for salg. Det har jo vært et tema lenge at noen ønsker at dette kan overtas og slik være grunnlaget for etablering av ikke-kommersielle bygninger for unge i etableringsfasen.

Jeg vil vise til at kommunalministeren i fjor i juli gikk ut med et ganske ambisiøst opplegg for en solidarisk boligpolitikk. Et av punktene som hun presenterte da, var nettopp «Gjennomgang av statlige tomter og prispolitikk», hvor hun sier i det skrevet jeg har:

«Jeg har tatt initiativ overfor administrasjonsministeren med sikte på en gjennomgang av statlige tomter og bygningsmasse. Statens tomteprispolitikk vil bli sett nærmere på.»

I tillegg har jeg her med meg et innlegg som statsministeren hadde i Dagsavisen i fjor høst, hvor også «Gode boliger for alle» er tema, og hvor dette med boligpolitikken selvsagt fremheves som en viktig del av velferdspolitikken. Og her skriver statsministeren:

«En solidarisk boligpolitikk krever at stat og kommune spiller på lag.»

Og det er nettopp det jeg skulle ønske at man kunne ta mer alvorlig i denne saken.

Jeg har også med meg et brev som Norske Boligbyggelags Landsforbund skrev til statsministeren nå i mars, i forlengelsen av at representanten Magnhild Meltveit Kleppa tok opp denne saken i spørsmål til kommunalministeren.

Nå tror jeg ikke at de har fått svar på dette brevet, men her viser man bl.a. fra Norske Boligbyggelags Landsforbund til behovet og tar konkret opp det salget som nå står foran oss i tid, fra Posten BA av de 72 eiendommene som det her er snakk om.

Jeg skulle ønske at Stortinget hadde tatt denne saken mer alvorlig og sett de mulighetene som ligger i en så betydelig, sentralt plassert bolig- og tomtemasse som det her er snakk om, og at man kunne se litt bort fra markedsmekanismene og den oppsplittingen som man ser også av statlig virksomhet, og dermed vært positiv til forslaget fra representanten Kleppa.

Jeg vil da tillate meg – og har i innstillingen bebudet det – å fremme et forslag. Jeg vil gjerne også lese det – det er på vegne av Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

«Stortinget ber Regjeringen ta nødvendig initiativ for å sikre at den bygningsmasse Posten BA legger ut for salg, sammen med tilhørende tomter, helt eller delvis, kan bli nyttet til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen der de lokale forhold ligger til rette for dette og der kommunene ønsker en slik løsning.»

Dette er altså snakk om å ta nødvendige initiativ for å prøve å få til en positiv utvikling på dette området.

Jeg tar med dette opp forslaget.

Presidenten: Anne Enger Lahnstein har tatt opp det forslag hun selv refererte.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, se side 3459)

S a k n r . 2

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg og Per Roar Bredvold om instruks for vedlikehold av statlig eide bygninger, samt skille forvalter- og brukerrollen for alle statlige eiendommer (Innst. S. nr. 266 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:85 (2000-2001))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 40 minutter, og at taletiden blir fordelt med 5 minutter på hver partigruppe.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, har en taletid på inntil 3 minutter.

– Dette anses vedtatt.

Shahbaz Tariq (A) (ordfører for saken): Forslagsstillerne fremmer forslag om at Stortinget skal be Regjeringen utarbeide en instruks for vedlikehold av bygninger som er i statlig eie. Begrunnelsen for forslaget er at det svært ofte viser seg at både statlig og kommunalt eide bygninger ikke får tilstrekkelig vedlikehold.

Videre har forslagsstillerne fremmet forslag om at Regjeringen skal intensivere arbeidet med å skille brukerrollen og forvalterrollen for eiendommer som er i statlig eie.

En enstemmig komite viser til at i 1993 ble den statlige husleieordningen innført for store deler av statlig virksomhet. Hovedhensikten med ordningen var å synliggjøre kostnader ved bruk av lokaler, og å få et tydelig skille mellom primærvirksomheten og bygningsdriften for bedre å kunne sikre verdibevaring av eiendomsmassen.

I St.prp. nr. 84 for 1998-99 fremkom prinsippet om at leien for eiendommene Statsbygg forvalter, skal være kostnadsdekkende, som betyr bl.a. at inntektene av leien skal gi dekning for drift og vedlikehold. En enstemmig komite mener dette er et godt prinsipp, som bør videreføres, og viser videre til at prinsippet om kostnadsdekkende husleie fikk støtte av Stortinget i Innst. S. nr. 81 for 1999-2000.

Når det gjelder utarbeidelse av en eventuell instruks for vedlikeholdsprosedyre, mener en enstemmig komite at det er hensiktsmessig å se det i lys av at det eksisterer ulike statlige eiendomsforvaltere. Derfor er det tidkrevende å utarbeide en instruks som skal omfatte alle bygg i statlig eie. Komiteen er imidlertid enig i at det må være mulig å lage systemer som f.eks. gjennom husleieordningen sikrer at bygningene vedlikeholdes.

Innføring av en ordning som skiller forvalterrollen og brukerrollen for samtlige av statens eiendommer, innebærer en omorganisering av en god del statlige eiendomsbesittere. Derfor ber komiteen Regjeringen vurdere alternative organisasjonsformer som kan sikre et godt vedlikehold av statlige eiendommer.

På denne bakgrunn foreslår komiteen overfor Stortinget at Dokument nr. 8:85 for 2000-2001, forslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg og Per Roar Bredvold om instruks for vedlikehold av statlig eide bygninger samt skille forvalter- og brukerrollen for alle statlige eiendommer, vedlegges protokollen.

Per Sandberg (Frp): Fremskrittspartiet er klar over at det allerede har vært gjort mange organisatoriske endringer siden 1993 for å sikre vedlikehold og driftsansvar for eiendommer i statlig eie. Vi er også enig i at dette til dels har ført til en bedre oversikt over en del av statens eiendommer, og vi er klar over at dette snart gjelder de fleste av Statsbyggs eiendommer. Men vi i Fremskrittspartiet er av den oppfatning at det fortsatt er veldig mye å gjøre før hele statens eiendomsmasse er organisert på en måte som sikrer at det blir tilstrekkelig vedlikehold for å bevare verdien.

Vi peker på i våre merknader i innstillingen at Regjeringen fortsatt må ha fokus på å skille forvalterrollen og brukerrollen for samtlige eiendommer. Men det er også

viktig at Regjeringen kanskje ser litt mer på akkurat dette med eier-/leieforhold i staten. Det sikreste tror jeg faktisk er at staten ikke har det store eierforholdet overhodet, men stort sett går inn i leierrollen, for det er ganske klart at staten har hatt store tap på grunn av dårlig vedlikehold av sine eiendommer. Og det bringer meg også over i kommunesektoren. Selv om vi ikke skal behandle eller si noe rundt det nå, ser vi også den samme problematikken i fylkeskommuner og kommuner, der vedlikeholdet er så dårlig at eiendommene faller dramatisk i verdi. Og det er en dårlig måte å bevare eiendomsmassen på.

Det som egentlig var formålet fra forslagsstillerne, var rett og slett å få utarbeidet en egen instruks for vedlikehold av statens eiendommer; det foreligger fortsatt ikke. Mitt ønske var at Regjeringen i hvert fall så på den problemstillingen og i hvert fall hadde en instruks som gikk på vedlikeholdet av statens eiendommer, uavhengig av hvorvidt det var leie eller forvaltning. Så vi er fornøyd med at forslaget blir vedlagt protokollen, og håper at statsråden tar med seg videre dette med en instruks om vedlikehold av statens eiendommer.

Presidenten: Tok Per Sandberg opp forslaget sitt? Presidenten hørte bare at han gav sin tilslutning.

Per Sandberg (Frp): Beklager, president. Jeg fremmer forslaget som er tatt inn i innstillingen.

Presidenten: Per Sandberg har tatt opp det forslaget han refererte til.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2.
(Votering, se side 3459)

S a k n r . 3

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om endringer av medlemskap i Statens Pensjonskasse (Innst. S. nr. 286 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 50 (2000-2001))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 40 minutter, og at taletiden blir fordelt med 5 minutter på hver gruppe.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten ut over den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Dette anses vedtatt.

Ola T. Lånke (KrF) (ordfører for saken): Jeg tillater meg bare et veldig kort innlegg om denne saken.

St.prp. nr. 50 presenterer i hovedsak en oppsamling av midlertidige departementsvedtak om innlemming og utlemming av stillinger innenfor ulike virksomheter i Statens Pensjonskasse. Formodentlig er det siste gang denne typen vedtak legges fram for Stortinget til endelig avgjørelse – sånn sett er det kanskje litt historisk også. Den 1. januar i år trådte en ny lovbestemmelse i kraft. Denne

overlater avgjørelsesmyndigheten i disse sakene til departementet.

Et forhold som har vakt en smule diskusjon, er hvorvidt Stortinget skulle behandle en proposisjon som i tid er fremlagt etter at loven som overfører avgjørelsesmyndigheten i slike saker til departementet, har trådt i kraft. Dette var særlig fordi den eneste endringen i den nye loven i forhold til den gamle nettopp er flytting av avgjørelsesmyndighet fra Stortinget til departementet. Begrunnelsen fra departementets side har vært at behandlingen i departementet har foregått etter de retningslinjene som gjaldt etter den tidligere loven, altså under forutsetning av stortingsbehandling.

Jeg fant grunn til å gjøre oppmerksom på at dette har vært et tema. Likevel har flertallet valgt å ta departementets syn til etterretning, har behandlet proposisjonen i samsvar med tidligere prosedyre og innstiller på å gjøre vedtak i tråd med Regjeringens anbefaling.

Komiteens flertall har også lagt inn en bemerkning til ett av vedtakene. Det gjelder begrunnelsen for vedtaket om å innlemme det teologisk utdannede personalet ved Den Evangelisk Lutherske Frikirke i Pensjonskassen. Her viser jeg bare til merknadene i innstillingen.

For øvrig har et mindretall i komiteen, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og representanten Inger Stolt-Nielsen, lagt inn en merknad hvor de viser til sin praksis fra tidligere saker av samme type, og at de derfor heller ikke denne gang ønsker å gå inn i behandlingen av enkeltsaker vedrørende medlemskap i Statens Pensjonskasse.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3.
(Votering, se side 3460)

Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at sakene nr. 4 og 5 behandles under ett – og anser dette vedtatt.

S a k n r . 4

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik og John I. Alvheim om endring i pensjonstrygden for fiskere slik at fisker som blir uføretrygdet før fylte 60 år får tilbake innbetalt premie til pensjonstrygden for fiskere (Innst. S. nr. 292 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:101 (2000-2001))

S a k n r . 5

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentant Randi Karlstrøm om bortfall av samordning av fiskerpensjonen ved uførhet for fiskere under 60 år (Innst. S. nr. 293 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:106 (2000-2001))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 40 minutter, og at taletiden blir fordelt med 5 minutter på hver gruppe.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Liv Marit Moland (A) (ordfører for saken): Pensjonstrygden for fiskere er en pliktig førtidspensjonsordning som tar sikte på å omfatte alle som har fiske som hovedyrke. Ordningen ble innført ved lov av 28. juni 1957. Det skulle gjøre det mulig for fiskere, som har et fysisk krevende arbeid, å kombinere yrket sitt med en nedtrapping av arbeidsinnsatsen mellom 60 og 67 år ved utbetaling av deltidspensjon fra denne ordningen.

Pensjonen opphører når fiskeren har fylt 67 år, får full uførepensjon fra folketrygden, får attføringspenger eller avtafefestet pensjon – AFP. Pensjonen finansieres gjennom en medlemspremie og en avgift på omsetningen av fisk. Pensjonstrygden for fiskere samordnes med folketrygdens ytelser. En fisker som blir 100 pst. arbeidsufør før fylte 60 år, får uførepensjon, og får derfor ingen utbetaling fra pensjonstrygden for fiskere. Denne samordningen startet i 1967 og er den samme som for sjømenn og skogsarbeidere.

Ordningen har etter hvert utviklet seg til at alle fiskere over 60 år som ikke er uføretrygdet, får utbetaling fra denne pensjonstrygden selv om de ikke delvis trapper ned innsatsen i yrket. Dette er fordi det er vanskelig å måle hva som er full innsats og hva som er redusert innsats i yrket.

Det er kun fiskere som ikke har opptjent full pensjon, som kan få tilbakebetalt deler av innbetalt premie til trygden. I Dokument nr. 8:101 blir det fremmet forslag om at alle – også de som blir uføretrygdet før fylte 60 år – får tilbakebetalt innbetalt premie. Dette kan føre til at premien som fiskerne betaler, må økes for å dekke økte tilbakebetalinger.

I et brev til komiteen foreslår statsråd Ingebrigtsen å utrede alternative løsninger til pensjonsordningen for fiskere dersom deres organisasjoner ønsker det. I ettertid har komiteen også fått opplyst at det første møtet mellom departementet og fiskernes organisasjoner allerede er holdt. Der ble man enige om å sette ned et utvalg som skal gjennomgå pensjonstrygden. Departementet har altså allerede startet det arbeidet som flertallet i komiteen ber Regjeringen sette i gang – en vurdering av regelverket for pensjonsordningen. Derfor synes det unødvendig å be Regjeringen sette i gang et arbeid som allerede er igangsatt. Forslaget er et eksempel på at noen ønsker å slå inn allerede åpne dører. Likevel vil vi i Arbeiderpartiet understreke at dette bør bli et utvalg som arbeider hurtig, for fiskerne bør få en rask avgjørelse på disse viktige spørsmålene.

Jeg tar med dette opp forslaget fra et mindretall – Arbeiderpartiet og Høyre – angående Dokument nr. 8:106.

Presidenten: Representanten Liv Marit Moland har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Randi Karlstrøm (KrF): Undertegnede har fremmet ett av disse Dokument nr. 8-forslagene etter å ha hørt på godt snakk – og ingen handling – i litt for lang tid.

Fiskerpensjonen er som kjent en nedtrappingspensjon fram mot pensjonsalder som fiskere har betalt inn til i sitt yrkesaktive liv. Denne pensjonen gir dem mulighet til å trappe ned fisket. Pensjonen utbetales uavkortet i tillegg til eventuell annen arbeidsinntekt.

Fiskeryrket er fysisk svært krevende. Om lag en tredjedel av de fiskerne som har tjent opp nok premie til å få fiskerpensjon, får sin pensjon erstattet med uføretrygd. Dersom fiskeren bli ufør, opplever imidlertid vedkommende at både næringsinntekten og fiskerpensjonen faller bort. Kristelig Folkeparti vil peke på at dette oppleves ekstra urimelig når vedkommende, slik loven krever, har betalt medlemspremie også etter at vedkommende har maksimal opptjening innenfor ordningen, og ordningen er en offentlig pliktig ordning.

Kristelig Folkeparti har forståelse for at mange opplever dette som meget urettferdig. Vi mener dette gir fiskerpensjonen en dårlig sosial profil og fører til at den diskriminerer uføre framfor arbeidsføre. På denne bakgrunn har undertegnede fremmet forslag om bortfall av samordning av fiskerpensjon ved uførhet for fiskere under 60 år.

Enhver bør sikres en inntekt som oppfattes som rimelig i forhold til den inntekt som faller bort. Etter vårt skjønn er det ikke rimelig at fiskerpensjonen totalt faller bort når man blir uføretrygdet. De som blir uføretrygdet, bør sikres noen ytelser fra fiskerpensjonen i tillegg til uførepensjonen fra folketrygden. Utbetalingens totale størrelse bør være i forhold til tidligere inntekt.

På denne bakgrunn fremmer Kristelig Folkeparti og flertallet følgende forslag::

«Stortinget ber Regjeringen vurdere regelverket for pensjonsordningen for fiskere for å finne fram til en bedre og mer rettferdig ordning for de som må slutte som fiskere før fylte 67 år på grunn av uførhet.»

Kristelig Folkeparti ønsker å unnta fra samordning pensjon som til sammen blir lavere enn 2G.

Representantene Nesvik og Alvheim har fremmet et Dokument nr. 8-forslag om å tilbakebetale innbetalt premie til pensjonstrygden for fiskere for å løse problematikken ved at uføre fiskere mister retten til fiskerpensjon. Når det gjelder dette forslaget, mener Kristelig Folkeparti at det er best at Regjeringen vurderer regelverket for fiskerpensjonen for å finne fram til en ordning som oppleves rettferdig av alle som har betalt inn fiskerpensjonen.

Jeg har merket meg at statsråden i Ot.prp. nr. 99, som ble godkjent i statsråd 1. juni, tar opp denne problematikken. Jeg må få lov å nevne at det er mer enn et år siden statsråden på bakgrunn av et spørretimespørsmål sa hun ville se på denne saken. Det er påfallende at statsråden tar opp denne problemstillingen nå etter at det er lagt fram Dokument nr. 8-forslag om fiskerpensjonen.

Jeg merket meg at Regjeringen i proposisjonen finner det vanskelig å oppheve samordningen særskilt for en del av det statsgaranterte trygdesystemet, og at Regjeringen,

(Karlstrøm)

ut fra at fiskerne sjøl er misfornøyde med fiskerpensjonen, vil ta initiativ til å sette ned et utvalg for å utrede alternative løsninger til en mer individrettet ordning. For Kristelig Folkeparti er det viktig at pensjonsordningen for fiskere gjennomgås med sikte på at den skal oppleves som rettferdig av dem som er medlemmer av pensjonsordningen.

Men når saken nå har falt ut som den har, må jeg få lov å uttrykke en skuffelse over Høyre. Vi hadde mulighet nå for å få et flertall. Og jeg vil vise til at Svein Ludvigsen tok opp denne saken i spørretimen den 10. mai i fjor og da sa som følger:

«Jeg er svært skuffet over at statsråden er så negativ til å vurdere dette på nytt, for som også statsråden var inne på, er denne ordningen slik at den diskriminerer de svakeste, nemlig de som blir uføre. Det er en relativt liten gruppe det gjelder, men av den grunn bør man jo ikke være negativ.

Det er ikke riktig som statsråden sier, at ordningen er solidarisk. Den er direkte usolidarisk. Jeg skal gi statsråden og presidenten et eksempel på det: En fisker som fyller 60 år, men som er så frisk og rørig at han nesten kan tjene en full årsinntekt, kanskje 200 000–300 000 kr, vil få sin fiskerpensjon på 1,6 G utbetalt fra 60 til 67 år, mens en fisker som blir syk, og som må nøye seg med uførepensjon, kanskje 100 000 kr i året, ikke vil få noen ting igjen av det som han har innbetalt. Da kan vi ikke snakke om at ordningen er solidarisk. Da er vi nødt til å innse at dette er diskriminerende.»

Jeg er helt enig med Høyre her.

Og etter at statsråden da har svart, tar Høyres representant igjen ordet og sier:

«Jeg hører hva statsråden sier, og jeg kan bare slå fast at statsråden og jeg har forskjellig oppfatning av hva som er solidarisk, og hva som er nedtrapping.

Jeg registrerer at det som vi ser av nedtrappingen nå, er at de svakeste gruppene – de få, og det refereres til 65 personer, det snakkes om 7 mill. kr – ikke får noe utbetalt, mens den som kan være i mer eller mindre full yrkesaktivitet, kan få utbetalt 1,6 G, 100 000 kr pr. år. Statsråden må jo innse at dette er direkte usolidarisk. Og når vi snakker om så få mennesker og så liten økonomisk ramme, ber jeg om at statsråden er villig til å vurdere dette på nytt, gjerne i samråd med fiskeriministeren, slik at denne gruppen kan få litt bedre solidarisk behandling – og da legger jeg min referanse til solidaritet til grunn og ikke statsrådets.»

Jeg er skuffet over at Høyre ikke har fulgt opp sitt flotte spørsmål fra 10. mai i fjor.

Trond Helleland (H): Nå har representanten Karlstrøm brukt halve sitt innlegg på å referere en passiar mellom statsråden og Svein Ludvigsen i spørretimen, og det er for så vidt interessant. Men med bakgrunn i de forslagene som nå foreligger, og med bakgrunn i at Regjeringen nettopp har fremmet en odelstingsproposisjon om dette temaet, velger vi nå å avstå fra å stemme for disse

forslagene, og heller vente på den behandlingen og det utvalget som nå skal vurdere fiskerpensjonen.

Fra 1994 ble ordningen med fiskerpensjon endret på flere punkt, bl.a. ble pensjonsalderen satt ned fra 62 til 60 år, og pensjonen ble øket fra 1 G i folketrygden til 1,6 G, dvs. nå 78 500 kr. I forbindelse med disse endringene ble medlemspremien økt fra 970 kr i året i 1993 til 1 500 kr i 1994. Nå er premien 3 012 kr i året, men pensjonen en fisker får utbetalt fra 60 til 67 år, er større enn det han har betalt i medlemspremie. Om lag 1/3 av de fiskerne som har tjent opp nok premieuker for å få fiskerpensjon, får i dag pensjonen erstattet av uførepensjon fra folketrygden. Fiskerne og deres organisasjoner har, som det har blitt påpekt her, ved flere anledninger reist spørsmålet om å få opphevet samordningen med uførepensjon fra folketrygden.

Spørsmålet har vært oppe i Stortinget i forbindelse med de endringene som ble vedtatt fra 1994. Stortinget var da enig med departementet i at det ikke skulle gjøres endringer i samordningen. Blant annet står det i Innst. O. nr. 82 for 1992–93, side 6. Og i Ot.prp. nr. 24 for 1992–93 uttaler departementet:

«Etter departementets oppfatning vil det være vanskelig å lempe på samordningsbestemmelsene spesielt for fiskerpensjonen, blant annet av hensyn til førtidspensjonsordningene for sjømenn og skogsarbeidere. Departementet viser dessuten til at folketrygdens uførepensjon gir en forholdsvis god dekning for det tap av pensjonsgivende inntekt som faller bort ved hel uføret.

Videre legger departementet vekt på at samordningsbestemmelsene idag innebærer en betydelig avlastning på pensjonstrygdens økonomi. Lempeligere samordningsbestemmelser vil derfor vanskeliggjøre en økning av egenpensjonen eller medføre en betydelig høyere medlemspremie enn ellers nødvendig.»

Komiteen, den gang forbruker- og administrasjonskomiteen i Stortinget, uttalte i Innst. O. nr. 82 for 1992–93:

«Komiteen er enig med departementet i at det vil være vanskelig å lempe på samordningsbestemmelsene spesielt for fiskerpensjonen. Dette blant annet av hensyn til pensjonsordningene for sjømenn og skogsarbeidere. Komiteen støtter derfor departementets tilråding om at gjeldende samordningsbestemmelser opprettholdes.»

Det er vanskelig å gå inn i forslag om å rokke ved samordningsprinsippene, da dette kan få overføringsvirkninger til andre pensjoner. På den andre siden er det lite tjenlig å holde fram med en ordning som fiskerne selv er misfornøyd med.

Regjeringen har nå lagt fram en odelstingsproposisjon der spørsmålet blir belyst, og departementet vil ta initiativ til å sette ned et utvalg til å vurdere alternative løsninger for en mer individrettet pensjonsordning.

Høyre ønsker som sagt ikke å stemme for de foreliggende forslag, men er selvsagt positiv til at det nå blir arbeidet fram en pensjonsordning som fiskerne kan se seg tjent med.

Per Roar Bredvold (Frp): Først vil jeg si at Fremskrittspartiet er glad for at Stortinget i dag har oppe den saken som er fremmet av to av Fremskrittspartiets representanter, nemlig Harald T. Nesvik og John I. Alvheim. Dette er en sak som er av stor betydning for våre fiskere.

Pensjonstrygden for fiskere er en pliktig førtidspensjonering som tar sikte på å omfatte alle som har fiske som hovedyrke. Pensjonstrygden ble innført ved lov av 28. juni 1957 nr. 12 etter behandling av Ot.prp. nr. 46 for 1957, og Innst. O. nr. VIII for 1957.

Fiskere har et fysisk sett krevende arbeid, og fiskerpensjonen skal muliggjøre nedtrapping av arbeidsinnsatsen noen år før det ytes pensjon fra folketrygden. Fiskerpensjonen ytes i dag som en deltidspensjon mellom 60 og 67 år.

Fremskrittspartiet mener det må være en feilvurdering når pensjonistene ikke har rett til pensjon fra pensjonstrygden for fiskere før etter fylte 60 år. I disse tilfellene samordnes det følgelig med en ytelse pensjonistene ikke har rett til og ikke kan motta. Dersom en fisker blir 100 pst. ufør før fylte 60 år, oppnår han aldri retten til ytelse fra fiskerpensjonen, på samme måte som om vedkommende ikke oppnår de nødvendige 750 uker for rett til pensjon.

Fiskerpensjonen er ikke ment som en ytelse med full dekning av pensjonsbehovet, men en ytelse som skal gjøre det mulig for fiskere å trappe ned virksomheten og fortsatt kunne opprettholde sin levestandard. Fiskerpensjonen har altså aldri vært ment å skulle dekke uførhet. Når fiskere blir uførepensjonert, faller derfor grunnlaget for ytelse fra pensjonstrygden bort. Når retten til pensjon ikke inntreffer på grunn av manglende opptjening, kan fiskeren kreve tilbakebetalt det innbetalte premiebeløp med fradrag av de første 75 uker.

Det ville etter Fremskrittspartiets mening være logisk at samme praksis ble benyttet når fiskeren aldri oppnår rett til pensjon på grunn av tidlig uførepensjonering.

Dermed ønsker jeg å fremme Fremskrittspartiets forslag, som lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om endring i pensjonstrygden for fiskere slik at fiskere som blir uføretrygdet før fylte 60 år får tilbakebetalt innbetalt premie til pensjonstrygden for fiskere.»

Presidenten: Per Roar Bredvold har tatt opp det forslaget han selv refererte.

Tor Nymo (Sp): Pensjonstrygden for fiskere er en kollektiv og sosial førtidspensjonsordning som gjør det mulig for fiskere som ikke har rett til annen pensjon, å trappe ned arbeidsinnsatsen noen år før de når den alminnelige pensjonsalderen. Fiskerpensjonen har vært samordnet med folketrygdens uførepensjon i alle år. Stortinget sluttet seg til dette senest i 1993.

Realiteten har vært at fiskere som blir uføre før fylte 60 år eller i perioden mellom 60 og 67 år, ikke får utbetalt fiskerpensjon som de har innbetalt ekstrapremie til, nettopp på grunn av samordningsbestemmelsene med

folketrygden. Fiskere som ikke blir uføre, får fiskerpensjonen og kan opprettholde yrkesaktivitet. Det gir fiskerpensjonen en skjev sosial profil som rammer en relativt liten gruppe fiskere. Lokale fiskarlag, som Skøelv fiskarlag fra mitt fylke, har engasjert seg i saken og har bedt konkret om at fiskerpensjonen, som er ment å være en nedtrappingspensjon, ikke diskriminerer uføre i forhold til arbeidsføre. De har også pekt på at nåværende ordning – ut fra deres synspunkt – er direkte usolidarisk.

Det er grunn til å minne om at fiskeryrket er fysisk svært krevende, noe som fører til at en relativt stor andel fiskere blir mottakere av uførepensjon og dermed mister retten til utbetalinger fra den pensjonsordningen som de har betalt inn til i mange år. Dette virker ekstra urimelig tatt i betraktning at pensjonstrygden for fiskere er en offentlig, pliktig ordning.

Senterpartiet har i sitt program en formulering om at retningslinjer for fiskerpensjon endres slik at den ikke bortfaller ved uførhet, og videre at fiskerpensjon utbetales mellom 60 og 67 år. Vi er derfor i Senterpartiet svært glade for at et flertall i komiteen foreslår at

«Stortinget ber Regjeringen vurdere regelverket for pensjonsordningen for fiskere for å finne fram til en bedre og mer rettferdig ordning for de som må slutte som fiskere før fylte 67 år på grunn av uførhet.»

At Arbeiderpartiet og Høyre ikke ønsker å støtte forslaget, men foreslår at forslaget vedlegges protokollen, tror jeg næringens utøvere merker seg med liten glede.

Inger Stolt-Nielsen (TF): Nå er fiskerpensjonens historikk og virkning så grundig beskrevet gjennom de innleggene som har vært holdt, at det skal jeg ikke begi meg inn på. Jeg går ut fra at det er behørig dokumentert.

Det jeg imidlertid er litt opptatt av, er at det henvises til at man ikke kan rette opp en urettferdighet i én pensjonsordning fordi det vil utløse krav om tilsvarende oppretting av urettferdighet i andre pensjonsordninger. Det synes jeg er en merkelig argumentasjon. Det som er felles for disse tre pålagte pensjonsordningene, er jo nettopp at en er pliktig til å betale inn til dem, og at de bare gis i en avgrenset periode. Men det har allikevel veldig uheldige utslag når de skal samordnes med folketrygden, så gjenoppretting til det vi har en felles forståelse av er rettferdig i den ene pensjonsordningen, burde jo utløse oppretting til det man oppfatter som rettferdig, for de andre pensjonsordningene. Jeg kan derfor ikke skjønne at det at tre pensjonsordninger inneholder den samme urettferdighet, skal være noe argument for ikke å lage ordningen mer riktig.

Nå sier representanten Moland at dette forslaget som fremlegges, er «å slå inn allerede åpne dører». Til det har jeg lyst til å bemerke at den døren gikk opp etter at forslaget var fremlagt, så det er egentlig nokså urettferdig å si at forslagsstillerne her vil slå inn åpne dører.

Jeg vil ellers henviser til at også Kystpartiet har programfestet at vi vil ha vekk samordningen av uføretrygd og folketrygd i fiskerpensjonen. Og jeg vil henviser til det forslaget som jeg selv har fremsatt i forbindelse med denne saksbehandlingen:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til endringer i de tidsavgrensede pensjonsordninger som samordnes med folketrygden til ugunst for den pensjonsberettigede, med henblikk på at tidsavgrenset pensjon skal kunne utbetales uavkortet uavhengig av ytelser fra folketrygden.»

Det er jo slik at det bare er i disse årene – fra 60 til 67 år – man kan få utbetalt det man gjennom sin yrkesaktivitet gjennom lovpålegg har innbetalt for å få ut. Når en her samordner, fratår en de trygdeberettigede en rettighet som de har vært pålagt å betale for å få. Det kan ikke være annet enn urettferdig. Jeg kan ikke forstå at et stortingsflertall kan gå god for at en slik urettferdighet skal videreføres i disse tre pensjonsordningene.

Nå er det beklageligvis slik at jeg registrerer at det ikke er flertall i Stortinget for å vedta mitt forslag – dvs. Kystpartiets forslag – som ber Regjeringen komme tilbake med forslag til endringer for å løse på samordningskravet i alle disse tre pensjonstrygdene. Men siden mitt utmerkede forslag ikke får flertall, ser jeg ingen hensikt i at det nedstemmes. Jeg vil derfor omgjøre forslaget til et oversendelsesforslag, slik at når Regjeringen nå åpner døren for en vurdering av fiskerpensjonen, holdes døren åpen med så pass stor åpning at også sjømannspensjonen og skogsarbeiderpensjonen slipper inn til vurdering.

Presidenten: Inger Stolt-Nielsen har tatt opp det forslag hun selv refererte, som hun også har omgjort til et oversendelsesforslag.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Statsråd Guri Ingebrigtsen: Utviklingen har løpt fra fiskerpensjonen i den form den nå har. I statsråd den 1. juni i år la Regjeringen fram en odelstingsproposisjon med forslag til endringer i lov om pensjonstrygd for fiskere. Det foreslås en omlegging av innkrevningen av medlemspremien og endring i administrative bestemmelser. I proposisjonen blir det også varslet at departementet vil ta initiativ til å sette ned et utvalg til å utrede alternative løsninger til dagens pensjonsordning.

Pensjonstrygden for fiskere ble innført fra 1. januar 1958 som en kollektiv og sosial tidligpensjonsordning. Den har senere vært forbedret flere ganger. Likevel er nok tiden nå inne til å gå over fra den kollektive trygdeordningen til en pensjonsordning der den enkelte fiskeren tjener opp individuelle rettigheter. En omlegging av ordningen kan ikke skje uten en grundig utredning og vurdering av konsekvensene ved å gå over til et nytt opplegg.

Departementet har gjentatte ganger vært i kontakt med alle fiskernes organisasjoner, inkludert Fiskarkvinnelaget. De har stort sett tatt opp tre punkter. Ett gjelder innkrevningen, der de som ikke har betalt, er blitt strøket fra fiskermanntallet – eller for de innvidde: «blad B». Her foreslår vi nå at man går over til vanlige innkrevningsmetoder, slik at ingen blir fratatt retten til yrkesutøvelse, selv om de ikke har betalt. Et annet punkt som har vært tatt opp, gjelder samordningen med uføretrygden –

som har vært mye nevnt her i dag – og et tredje punkt dreier seg om tilbakebetalingsmulighetene. De to siste punktene synes jeg det er rimelig at vi vurderer videre sammen med partene, slik at vi kan komme fram til løsninger som fiskerne kan være fornøyd med.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sakene nr. 4 og 5.
(Votering, se side 3460)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Da er vi klare for votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har Anne Enger Lahnstein satt fram et forslag på vegne av Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen ta nødvendig initiativ for å sikre at den bygningsmasse Posten BA legger ut for salg, sammen med tilhørende tomter, helt eller delvis, kan bli nytt til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen der de lokale forhold ligger til rette for dette og der kommunene ønsker en slik løsning.»

Det vateres alternativt mellom innstillingen og forslaget fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:80 (2000-2001) – forslag fra stortingsrepresentant Magnhild Meltveit Kleppa om at den bygnings- og tomtmasse Posten BA legger ut for salg, kan nyttes til ikke-kommersielle boliger for unge i etableringsfasen – avvises.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti bifaltes innstillingen med 83 mot 20 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 11.07.22)

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten har Per Sandberg satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«I

Stortinget ber Regjeringen utarbeide en instruks for vedlikeholdsprosedyrer for eiendommer i statlig eie.

II

Stortinget ber Regjeringen fremme sak for Stortinget innen utgangen av 2001 om skille mellom forvalterrollen og brukerrollen for samtlige av statens eiendommer.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 84 mot 18 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.07.56)

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:85 (2000-2001) – forslag fra stortingsrepresentantene Per Sandberg og Per Roar Bredvold om instruks for vedlikehold av statlig eide bygninger, samt skille forvalter- og brukerrollen for alle statlige eiendommer – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget samtykker i endringer av medlemskap i Statens Pensjonskasse og medregning av tidligere tjenestetid – overføring av pensjonsfond i henhold til forslag i St.prp. nr. 50 (2000-2001).

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er:

- forslag nr. 1, fra Per Roar Bredvold på vegne av Fremskrittspartiet
- forslag nr. 2, fra Inger Stolt-Nielsen

Forslaget fra Inger Stolt-Nielsen er i løpet av debatten gjort om til et oversendelsesforslag og får da følgende ordlyd:

«Det henstilles til Regjeringen å fremme forslag til endringer i de tidsavgrensede pensjonsordninger som samordnes med folketrygden til ugunst for den pensjonsberettigede, med henblikk på at tidsavgrenset pensjon skal kunne utbetales uavkortet uavhengig av ytelse fra folketrygden.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Det voteres over forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om endring i pensjonstrygden for fiskere slik at fiskere

som blir uføretrygdet før fylte 60 år får tilbakebetalt innbetalt premie til pensjonstrygden for fiskere.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 82 mot 19 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.09.38)

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:101 (2000-2001) – forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik og John I. Alveheim om endring i pensjonstrygden for fiskere slik at fiskere som blir uføretrygdet før fylte 60 år får tilbake innbetalt premie til pensjonstrygden for fiskere – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 5

Presidenten: Under debatten har Liv Marit Moland satt fram et forslag på vegne av Arbeiderpartiet og Høyre. Forslaget lyder:

«Dokument nr. 8:106 (2000-2001) – forslag fra stortingsrepresentant Randi Karlstrøm om bortfall av samordning av fiskerpensjonen ved uførhet for fiskere under 60 år – vedlegges protokollen.»

Det voteres alternativt mellom innstillingen og forslaget fra Arbeiderpartiet og Høyre.

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget ber Regjeringen vurdere regelverket for pensjonsordningen for fiskere for å finne fram til en bedre og mer rettferdig ordning for de som må slutte som fiskere før fylte 67 år på grunn av uførhet.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Arbeiderpartiet og Høyre bifaltes forslaget med 52 mot 49 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 11.10.55)

S a k n r . 6*Referat*

Presidenten: Det foreligger intet referat.

Møtet hevet kl. 11.10.